

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-07-32595-90 פלאש 90 בע"מ ואח' נ' מוניטור האקדמיה הישראלית ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת רבקה ארד

תובעים 1. פלאש 90 בע"מ
2. אביר סולטן
ע"י ב"כ עו"ד דור נחמן

נגד

נתבעות 1. מוניטור האקדמיה הישראלית
2. דנה ברנט
ע"י ב"כ עו"ד עמי סביר

פסק דין

תביעה כספית לפיצוי בגין שימוש נטען שעשו הנתבעות בצילום שצילם תובע 2 (להלן: התובע) ולתובעת 1 (להלן: התובעת) זכויות היוצרים בה, תוך הפרת זכות היוצרים של התובעת והפרת הזכות המוסרית של התובע.

תמצית טענות התובעים

1. התובעת היא סוכנות צילום שהוקמה בשנת 1990. צלמי התובעת מצלמים את הווי היום יום הישראלי וכל זכויות היוצרים בצילומים שייכות לתובעת.
2. ביום 25.2.2010 צילם התובע את הצילום נושא התובענה (להלן: הצילום או היצירה) בו נראים פעילי שלום ופולסטינאים אל מול חיילי צה"ל בחברון. הצילום הועלה לאתר האינטרנט של התובעת וזמין לשימוש לקוחותיה המשלמים דמי מנוי חודשיים לשימוש בצילומי התובעת.
3. התובעת מציינת כי מקור הכנסתה היחיד הוא מכירת רשיונות שימוש בצילומיה. לכן, התובעת משקיעה זמן ומשאבים ניכרים, תוך העזרות באנשי מחשבים שזו מומחיותם, על מנת לאתר שימושים ללא הרשאה בצילומיה.
4. הנתבעות מפעילות אתר תקשורת, מדיה ומגזין מקוון המופעל בכתובת Israel-academia-monitor.com. הנתבעת 1 היא עמותה רשומה (להלן: העמותה) והנתבעת 2 (להלן: הנתבעת) מכהנת כמנכ"לית העמותה, עורכת אתר האינטרנט ומשולם לה שכר מהעמותה.
5. עובר להגשת התביעה גילתה התובעת כי הנתבעות העתיקו את הצילום לאתר האינטרנט שלהן ללא רשותה של התובעת וללא מתן קרדיט לתובע באופן שהצילום הועלה לאתר

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-07-32595-90 פלאש בע"מ ואח' נ' מוניטור האקדמיה הישראלית ואח'

תיק חיצוני:

העמותה ביום 19.8.13 והוסר רק בחודש יוני 2016 לאחר פניית התובעת. מכאן התביעה בגדרה טוענים התובעים כי הנתבעות הפרו את זכויות היוצרים של התובעת וגרמו לה נזקים ממוניים. עוד נטען כי הנתבעות הפרו את זכותו המוסרית של התובע תוך שעשו שימוש בצילום המקורי באופן שהוסיפו עליו אלמנטים גרפיים המבזים אותו והופכים אותו מצילום חדשותי נייטרלי ואובייקטיבי לכלי לניגוח המצולמים ולקידום מטרות הנתבעות. התובעים העמידו תביעתם ע"ס 80,000 ₪ ומכח הפיצוי הסטטוטורי הקבוע בחוק.

תמצית טענות הנתבעות

6. העמותה פועלת ללא כוונות רווח ובמסגרת פעילותה היא אוספת מידע על פרסומיהם והופעותיהם של אנשי אקדמיה ישראלים, למען החופש האקדמי והאמינות המדעית של המוסדות להשכלה גבוהה ולמניעת ניצול לרעה של קתדרות אקדמיות למטרות זרות. במסגרת זו העמותה מנהלת אתר הנושא אופי אקדמי, ללא שימוש או כוונה מסחריים. הנתבעת היא מנכ"לית העמותה, חברת העמותה ועורכת אתר האינטרנט אשר פעלה בשם העמותה ואין להטיל עליה חבות אישית.
7. התובעים לא מקפידים לרשום זכויות יוצרים על צילומיהם המופצים במרשתת ולא אחת צילומי התובעת זוכים למתן קרדיט כפול וסותר שלא מאפשר למשתמש הסביר לדעת בוודאות למי נתונה זכות היוצרים. הצילום "שתק" באשר לזכויות היוצרים בו – לא הוטבעה בו זהות בעליו, לא הוטבע סימן מים, לא הופיעו על הצילום או לצידו המילים זכויות יוצרים או הסימן © תוך שהנתבעת ציינה במפורש כי לקחה את הצילום מאתר רוטר.
8. התובעים זנחו את זכויותיהם ביצירה, שעה שזו מצאה דרכה אל אתרים רבים ושונים במרשתת כשהיא ללא סימנים מובהקים המעידים על זכויות התובעים. לפיכך, עומדת לנתבעות הגנת "מפר תמים" הקבועה בסעיף 58 לחוק זכות יוצרים, תשס"ח-2007 (להלן: החוק). מכל מקום, לאחר פניית התובעים, הנתבעת פעלה להסיר את הצילום מאתר האינטרנט של העמותה.
9. הנתבעות עשו בצילום שימוש הוגן ובתום לב לצורך אילוסטרציה או מחקר או ביקורת או דיווח עיתונאי, בהתאם להוראות סעיפים 18-19 לחוק, תוך מתן קרדיט ברור ובולט לגורם ממנו נלקח הצילום – פורום רוטר - וממי שנחזה כבעליה – שחף פילוביץ (בדיעבד התברר כי מדובר בשם עט של צד ג' שהלך לעולמו). הנתבעות מדגישות כי למיטב ידיעתן פילוביץ הוא שהוסיף עיגולים אדומים סביב פני שניים מהמצולמים והנתבעות העתיקו את הצילום כפי שהופיע באתר רוטר. הנתבעות מוסיפות כי בנסיבות העניין לא ניתן היה לצפות מהן לבצע חקירה מקיפה נוספת מעבר לזו שבוצעה על ידן.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-07-32595-90 פלאש בע"מ ואח' נ' מוניטור האקדמיה הישראלית ואח'

תיק חיצוני:

10. הנתבעות מדגישות כי לא צמח להן כל רווח מסחרי מפרסום הצילום, אשר פורסם כדי לקדם מטרה חברתית בעלת חשיבות נכבדה. עוד נטען כי פרסום הצילום באתר הנתבעות לא פגע בערכו של הצילום בשוק הפוטנציאלי שלו מאחר ולא מדובר בפרסום שהוא יצירה תחליפית ליצירה המקורית בשוק והביקוש ליצירה המקורית לא ירד בשל הפרסום באתר הנתבעות.

דיון והכרעה

11. מטעם התובעת העידו מר נתי שוחט, המנכ"ל והבעלים של התובעת, וכן העיד התובע. מטעם הנתבעות העידה הנתבעת.

12. אקדים את המאוחר ואציין כי לאחר עיון בכתבי הטענות, תצהירי הצדדים, שמיעת העדים ועיון בסיכומי הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל בחלקה.

13. יש להכריע בשאלות הבאות: ראשית, האם הוכיחו התובעים כי הזכויות בצילום נתונות להם. שנית, האם הופרו זכויות התובעים ע"י הנתבעות והאם עומדות לנתבעות הגנה כלשהי. שלישית, האם התובעים זכאים לסעד ומהו.

זכויות התובעים

14. כעולה מטענות הצדדים, אין חולק כי הצילום נושא התביעה הוא מושא לזכות יוצרים כהגדרתה בסעיף 1 לחוק (ראו בעניין זה רע"א 7774/09 אמיר ויינברג נ' אליעזר ויסהוף (28.8.12)). השאלה היא האם זו נתונה לתובעת. טענת הנתבעות כי התובעת לא הוכיחה כי היא בעלת זכות היוצרים בצילום אינה מתיישבת עם טענה אחרת שהעלו הנתבעות לפיה התובעת זנחה את זכויות היוצרים שלה בצילום נוכח פרסומיו הרבים במרשתת ללא ציון שמה כבעלת הזכות. די בכך כדי לסתום הגולל על טענות הנתבעות בעניין זה.

15. אם לא די בכך, הרי שגם לגופו של עניין עלה בידי התובעים להוכיח זכויותיהם בצילום. התובע העיד כי צילם את הצילום ותאר את הנסיבות בהן צולם (סעיף 5 לתצהירו וכן ע' 20 לפרוטוקול ש' 4-5). התובע אף העיד כי באותה עת עבד כשכיר אצל התובעת אשר העלתה את הצילום לאתר המרשתת שלה לשימוש מנוייה (ס' 4, 6-7 לתצהיר). גם מנכ"ל התובעת, נתי שוחט, העיד על אופן פעילותה של התובעת ועל נסיבות צילום הצילום ע"י התובע וזכויות התובעת בו (ראו למשל ס' 14-17 לתצהיר מר שוחט). הנתבעות מצידן לא הביאו כל ראיה כדי לנסות לסתור ראיות התובעים ביחס לזכויותיהם ביצירה. הטענה כי הנתבעת סברה שהזכויות בצילום נתונות לרוטר נסתרה כשלעצמה, כפי שיובהר בהמשך, ואף אינה מתיישבת עם טענה אחרת של הנתבעת לפיה התובעת זנחה את זכויותיה בצילום.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-07-32595 פלאש 90 בע"מ ואח' נ' מוניטור האקדמיה הישראלית ואח'

תיק חיצוני:

16. אשר על כן, הוכח שהתובע הוא שצילם את היצירה ולו נתונה הזכות המוסרית בה ואילו התובעת היא בעלת זכות היוצרים ביצירה.

ההפרה

17. אין חולק כי הנתבעות פרסמו את היצירה באתר המרשתת אותו הן מפעילות, אם כי על הצילום שפורסם באתרן מופיעים גם שני עיגולים אדומים המקיפים פניהם של שניים מהמצולמים ושמות אותם שניים כתובים לצד דמותם, כאשר הנתבעות מדגישות כי כך העתיקו את הצילום מפורום באתר רוטר. לצד זאת, הנתבעת אישרה בעדותה כי הצילום שצילם התובע הוא הצילום המקורי לצילום שהעתיקה (ע' 36 לפרוטוקול ש' 13-14: "בדיעבד אני מבינה שזו אותה תמונה").

18. סעיף 58 לחוק קובע את הגנת מפר תמים:

"הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, ואולם המפר לא ידע ולא היה עליו לדעת, במועד ההפרה, כי קיימת זכות יוצרים ביצירה, לא יחוייב בתשלום פיצויים עקב ההפרה".

היקף ההגנה המוענקת לפי סעיף זה הוא מצומצם מאוד. לא די שהמפר לא ידע על קיומה של זכות יוצרים ביצירה אלא עליו להראות כי לא היה עליו לדעת על כך. עסקינן במבחן אובייקטיבי אשר נטל הוכחתו מוטל על המפר. יתר על כן, ההגנה מתייחסת לאי ידיעה על קיום זכויות יוצרים ביצירה ולא לאי ידיעה על כך שלפלוני זכויות יוצרים ביצירה (ראו בעניין זה תא (מחוזי - מרכז-לוד) 9289-02-09 אסף יצחק גולני נ' ד"ר משה כהן (8.2.12)).

19. בענייננו, לא סביר בעיני שהנתבעת, כמי שמזה מספר שנים מנהלת אתר אינטרנט בעל היבט של דיווח עיתונאי כזה או אחר, אינה ערה לכך שצילום הוא מושא לזכות יוצרים. ואכן, הנתבעת אישרה בעדותה כי היא עצמה שימשה בעברה צלמת וכי נושא זכויות יוצרים בצילומים מוכר וידוע לה היטב (ע' 29 לפרוטוקול ש' 9-2). מעדותה עולה בבירור כי הנתבעת ידעה שצילום הוא מושא לזכות יוצרים, זאת אף בהתחשב בעברה שלה כצלמת. די בכך כדי לסתום הגולל על טענת הגנה זו.

20. יתר על כן, הנתבעת אישרה בעדותה כי באתר העמותה, אשר הוקם בשנת 2004 (ע' 23 ש' 32), מפורסמות תמונות שונות ולמרות זאת העמותה אינה מנויה בבנק תמונות בסוכנות צילומים כלשהי והעמותה מעולם לא רכשה רישיון שימוש באיזה מהתמונות המופיעות באתר (ע' 27 ש' 12-7). עוד הוכח כי באתר העמותה קיימת קטגוריית תמונות (ראו למשל לשונית Photographs בעמוד הראשי של אתר העמותה - נ/1) בה מוצגים עשרות צילומים אשר

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-07-32595-07 פלאש 90 בע"מ ואח' נ' מוניטור האקדמיה הישראלית ואח'

תיק חיצוני:

העמותה או הנתבעת מעולם לא קיבלו רשות מגורם כלשהו להציגן באתר העמותה "באותם" השנים היה נהוג להשתמש בתמונות באינטרנט – בשנים 2007-2008 – אחר כך הפסקתי מרגע שנוגע לי שאסור לעשות את זה, היום לא משתמשים בתמונות" (ע' 28 ש' 8-1). למרות זאת, הנתבעות לא טרחו להסיר איזה מהתמונות מהאתר ביוזמתן "מה שנשאר מאז נשאר. אני לא מסירה אלא אם מבקשים ממני" (ע' 28 ש' 10-11). אם לא די בכך, הרי שהצילום נושא הדיון הועלה לאתר העמותה בשנת 2013, לאחר שהנתבעת, גם לשיטתה, ערה לקיומן של זכויות יוצרים בצילום, ועדין פעלה כפי שפעלה, תוך הפרת זכויות התובעים.

21. לא זו אף זאת. הנתבעת, שאישרה בעדותה כי העלתה את הצילום לאתר העמותה (ע' 24 לפרוטוקול ש' 25-26), העידה כי לקחה את הצילום מאתר רוטר (ע' 32 ש' 31) אשר פרסם את הצילום ביום 28.2.10 ע"י שחף פילוביץ, אשר לשיטתה נחזה כבעל זכות היוצרים בצילום (ס' 5 לתצהיר). הנתבעת הדגישה כי פרסמה את הצילום באתר העמותה תוך יצירת קישורית למקור הפרסום לשיטתה (אתר רוטר) ומתן קרדיט לפילוביץ. עוד טענה הנתבעת כי עשתה שימוש בצילום לאחר שפנתה לפילוביץ והתכתבה איתו אודות תוכן הצילום (ס' 6 לתצהיר). בעדותה גם טענה כי קיבלה מפילוביץ אישור לעשות שימוש בצילום ולפרסמו באתר העמותה (ע' 35 ש' 4-1), תוך שהנתבעת הפנתה להתכתבויות דואר אלקטרוני בינה לבין פילוביץ (נספח 5 לתצהיר הנתבעת). אלא שעיון בתכתובות האמורות מלמד בבירור שלא זו בלבד שהנתבעת לא ביקשה מפילוביץ רשות לעשות שימוש בצילום וזה מעולם לא נתן אישור שכזה (מה גם שנדמה כי אף אם היה ניתן על ידו אישור שכזה לא היה בו כדי להועיל לנתבעות), אלא שמטרת פניית הנתבעת לפילוביץ היא בירור זהותו של אחד מהמצולמים.

22. ואמנם, בתחתית הצילום באתר העמותה צרפה הנתבעת קישורית לאתר רוטר, המקור ממנו העתיקה את הצילום. אלא שהוכח בחקירה כי פרסום קישורית זו מהווה היתממות מצד הנתבעות אודות זהות בעל הזכויות בצילום ואין בכך כדי לאפשר לנתבעות להנות מהגנת מפר תמים. ואבאר.

בתחתית הצילום באתר הנתבעות, צויין: "Photo taken from Pilovitz Shahaf's website". דהיינו, ובניגוד לטענת הנתבעות, אין מדובר במתן קרדיט לשחף פילוביץ אלא הפניה למקור ממנו לקחו הנתבעות את הצילום. זאת ועוד. למרות טענת הנתבעות כי עשו את כל הבדיקות האפשריות לברר מיהו בעל הזכויות בצילום, הוכח כי לחיצה על הקישורית שתחת הצילום מובילה בהכרח למסקנה כי התובעת היא בעלת הזכויות בצילום. מהמסמכים שהציגה התובעת (ת/4-ת/5 וראו בעניין זה גם ע' 37 לפרוטוקול ש' 28 – ע' 38 ש' 10) עולה כי לצילום שפרסם פילוביץ באתר רוטר (וככל הנראה פילוביץ הוא זה שהוסיף עיגולים אדומים סביב פניהם של שניים מהמצולמים ואת שמותיהם) צורפה קישורית לאתר רוטר בו מופיעה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-07-32595-90 פלאש בע"מ ואח' נ' מוניטור האקדמיה הישראלית ואח'

תיק חיצוני:

תמונה מס' 7 ככזו הלקוחה מאתר התובעת וניתן להבחין בבירור כי תמונה מס' 7 הוא הצילום נושא התביעה. מכאן שבלחיצת כפתור פשוטה וככל שאכן הנתבעת ביקשה לברר את זהות בעל הזכויות בצילום, כטענתה, יכולה היתה לעשות כן בקלות באמצעות בדיקה פשוטה של הפרטים באתר ממנו העתיקה את הצילום. העובדה כי בסופו של דבר בחרו הנתבעות לרשום תחת הצילום כי נלקח מאתרו של פילוביץ, אינה פוטרת את הנתבעות ואינה מקנה להן הגנה. אחזור ואציין בהקשר זה כי גם טענת הנתבעות כי פילוביץ העניק להן אישור לעשות שימוש בצילום הוכחה כלא נכונה.

23. עוד אציין כי אין בטענת הנתבעות אודות הימנעות התובעים מלתבוע מפריס אחרים של זכויותיה בצילום, כגון רוטר, כשלעצמה כדי להקנות להן הגנה כלשהי, מה גם שהתובעים טענו כי רוטר מנויה על שירותי התובעת ומשלמת דמי מנוי עבור השימוש שהיא עושה בצילומי התובעת (ע' 13 לפרוטוקול).

24. הנתבעות טענו בנוסף כי עומדת להן הגנת שימוש הוגן.

סעיף 18 לחוק שעניינו שימוש מותר קובע:

"על אף הוראות סעיף 11, עשיית הפעולות המפורטות בסעיפים 19 עד 30 מותרת בתנאים המפורטים באותם סעיפים ולשם השגת המטרות המפורטות בהם, אף בלא קבלת רשות מבעל זכות היוצרים ובלא תשלום תמורה, ולעניין הפעולות המפורטות בסעיף 32 – בתמורה ובהתאם להוראות אותו סעיף."

סעיף 19 לחוק שעניינו שימוש הוגן קובע:

"(א) שימוש הוגן ביצירה מותר למטרות כגון אלה: לימוד עצמי, מחקר, ביקורת, סקירה, דיווח עיתונאי, הבאת מובאות, או הוראה ובחינה על ידי מוסד חינוך.
(ב) לצורך בחינה של הוגנות השימוש ביצירה לעניין סעיף זה, יישקלו, בין השאר, כל אלה:

(1) מטרת השימוש ואופיו;

(2) אופי היצירה שבה נעשה השימוש;

(3) היקף השימוש, מבחינה איכותית וכמותית, ביחס ליצירה בשלמותה;

(4) השפעת השימוש על ערכה של היצירה ועל השוק הפוטנציאלי שלה.

"...

25. ככלל, כדי שמשמש ביצירה יוכל לטעון לשימוש הוגן, עליו לאזכר את שמו של בעל היצירה ולציין שהוא בעל הזכויות (ע"א (מחוזי-ת"א) 3038/02 זום תקשורת (1992) בע"מ נ' הטלוויזיה החינוכית הישראלית (29.4.07)). יש שטענו כי ניתן לסייג כלל זה ולומר כי מקום

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-07-32595 פלאש 90 בע"מ ואח' נ' מוניטור האקדמיה הישראלית ואח'

תיק חיצוני:

שמטרתו העיקרית של השימוש המפר הוא חינוכי לימודי, יש ליתן משקל נמוך לאי מתן הקרדיט לבעל הזכות ביצירה ולא תישלל הגנת השימוש ההוגן (ראו בעניין זה סקירת הפסיקה בתא (מחוזי - י-ם) 32932-05-12 רחמני נ' הטלוויזיה החינוכית הישראלית (26.3.14)).

26. בענייננו, אינני סבורה כי הנתבעות יכולות להנות מהגנת השימוש ההוגן. תחילה וכאמור, הנתבעות לא ציינו את מי מהתובעים כבעלי הזכויות בצילום. בעניין זה ראוי להדגיש כי עיקר מטרתו של השימוש המפר אינו חינוכי לימודי או קשור לאיזה מהמטרות המנויות בסעיף 19(א) לחוק באופן שיש בו משום שקילת האפשרות ליתן משקל נמוך לאי ציון בעל הזכויות כנדרש בפסיקה, כמפורט לעיל. יתר על כן, עיון בצילום ובכתבה הנלווית אליו מלמד כי אין קשר מתחייב ביניהם. הכתבה עסקה באחד המצולמים ובאותה מידה ניתן היה לצרף צילום אחר שלו ולא דווקא את הצילום של התובעים. וראו בעניין זה טענות הנתבעות בסעיף 8 לסיוכומים והטענה ביחס לסעיף 19(ב)(2) לחוק, לפיהן לנתבעות היה עניין בצילום של דר' גולדברג (הוא אחד מהמצולמים) ולא במסר שהצילום נועד להעביר מבחינתה של התובעת. עוד ראו בעניין זה וכאמור ההתכתבויות שצרפה הנתבעת בינה לבין פילוביץ מהן ניתן ללמוד כי הדבר שהיה חשוב לנתבעת הוא זהות אחד המצולמים (דר' גולדברג) ולא הצילום עצמו (וודאי לא ברור זהותו של בעל הזכויות בצילום והסדרת השימוש בו). לאור המפורט ומשנקבע כי השימוש שנעשה בצילום אינו עונה על איזו מהמטרות המנויות בסעיף 19(א) לחוק, אין הנתבעות יכולות להנות מההגנה הקבועה בסעיף 19 לחוק.

27. אשר לטענת הנתבעת כי בנסיבות העניין אין לייחס לה אחריות אישית מאחר ופעלה כאורגן של העמותה. מהמקובץ לעיל עולה כי הנתבעת עצמה היא שביצעה את כל הפעולות המתוארות לעיל והיא שאחראית להפרה ואין מקום לפטור אותה מאחריות למעשיה (ובעניין זה ראו רעא 2991/07 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ נ' קפוצ'ין עסקי מזון בע"מ (8.6.09) שאמנם דן במצב החוקי עפ"י חוק זכות יוצרים 1911 אך התייחס גם למצב החוקי בהתאם לחוק החדש שהשמיט את הדרישה ל"תועלת פרטית" שהיתה קיימת בדין הישן).

הפיצוי

28. סעיף 56(ב) לחוק קובע שיקולים שביהמ"ש רשאי לשקול, בין השאר, בקביעת הפיצוי הסטטוטורי והם: היקף ההפרה, משך הזמן שבו בוצעה, חומרתה, הנזק הממשי שנגרם לתובע לפי הערכת בית המשפט, הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה לפי הערכת בית המשפט, מאפייני פעילותו של הנתבע, טיב היחסים שבינו לתובע ותום לבו של הנתבע.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-07-32595-90 פלאש בע"מ ואח' נ' מוניטור האקדמיה הישראלית ואח'

תיק חיצוני:

29. בפסיקת ביהמ"ש העליון נקבע כי בקביעת הפיצוי בגין הפרת זכויות יוצרים, על ביהמ"ש ליתן דעתו לשתי מגמות יסוד שבדיני זכויות יוצרים. פיצוי בעל הזכות והרתעת המפר ומפריס פוטנציאלים אחרים. על ביהמ"ש מחד גיסא לשקול את נזקו המשוער של הניזוק שלא ימצא מתעשר שלא כדון, ומאידך גיסא יש להביא בחשבון את מצבו הנפשי של המפר. דהיינו, לא להחמיר יתר על המידה עם מפר בתום לב ולהחמיר יותר עם מפר במתכוון. השיקולים שעשוי ביהמ"ש להביא בחשבון הם עוצמת ההפרה, כמות ההפרות ומשכן; סוג היצירה; אשמו של המפר, אופיו של העסק המפר וכיוצ"ב (ע"א 592/88 שגיא נ' עזבון המנוח אברהם ניניו ז"ל, פ"ד מו(2) 254, ע"א 9678/05 חב' בתימו בע"מ נ' ARRABON-HK-limited (3.8.08)).

30. בענייננו, לא ניתן לומר כי הנתבעות הן בגדר מפרות בתום לב שכן מעדות הנתבעת עולה באופן ברור כי היתה ערה לקיומה של זכות יוצרים בצילום, אולם עצמה עיניה מלבצע בדיקה פשוטה לבירור זהותו של בעל הזכות. לא זו בלבד שטענתה לאורך ניהול ההליך כי נתנה קרדיט למי שסברה כי הוא בעל הזכות (פילוביץ) התבררה כלא נכונה (שכן, כאמור, כלל לא מדובר במתן קרדיט), גם טענתה כי קיבלה מפילוביץ רשות לעשות שימוש בצילום התבררה כלא נכונה. לכן, אין מקום לייחס לנתבעות תום לב בהפרת זכויות התובעים בצילום. ההיפך הוא הנכון. מדובר בהתנהלות של מי שעצמה עיניה במודע לקיומן של זכויות התובעים בצילום. חיזוק להתנהלות זו ניתן למצוא בדברי הנתבעת עצמה בביהמ"ש לפיהם באתר העמותה מופיעים צילומים רבים ללא מתן קרדיט ומבלי שהנתבעות משלמות למי מבעלי הזכויות בהם עבור השימוש שנעשה בצילומים, ורק אם יש דרישה של בעל הזכות, הצילומים מוסרים מהאתר.

31. יתר על כן, יש להביא בחשבון כי הצילום פורסם באתר הנתבעות במשך כשלוש שנים.

32. עוד יש להביא בחשבון את האופן בו בחרו הנתבעות לנהל את ההליך, במהלכו ייחסו לתובעים פעולות בזדון ובחוסר תום לב באופן עמידתם על זכויותיהם (ראו למשל הטענות בסעיף 5 לסיכומי הנתבעות) והכל ללא כל תימוכין או יסוד שבדין או בעובדה לטענות אלו.

33. מהעבר האחר יש להביא בחשבון כי הנתבעות הסירו את הצילום בסמוך לאחר פניית התובעת וכי עסקינן במלכ"ר.

34. בשים לב לאמור, ולאחר שנתתי דעתי לשיקולים הרלוונטיים השונים, אני מחייבת את הנתבעות ביחד ולחוד, לפצות את התובעת 1 בגין הפרת זכות היוצרים בצילום בסך של 18,000 ₪ ואת התובע 2 בגין הפרת הזכות המוסרית בסך של 10,000 ₪. כמו כן ובנוסף, ובשים לב להתנהלות הנתבעות בהליך, לרבות אי התייצבות הנתבעת לשיבת קדם משפט בניגוד

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 16-07-32595-90 פלאש בע"מ ואח' נ' מוניטור האקדמיה הישראלית ואח'

תיק חיצוני:

להחלטה והצורך לקבוע ישיבה נוספת בגין כך, אני מחייבת את הנתבעות לשאת בהוצאות התובעים ובשכ"ט בא כוחם בסך כולל של 12,000 ₪. הסכומים ישולמו תוך 30 ימים מיום קבלת פסק הדין שאחרת ישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

ניתן היום, ב' טבת תשע"ט, 10 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.

רבקה ארד, שופטת

